

PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY w RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY w RODZINIE
W POWIECIE BRANIEWSKIM

NA LATA 2012-2017

Braniewo, 2012 rok

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
1. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie	4
2. Przepisy prawne dot. uregulowań w zakresie przemocy w rodzinie	11
2.1 Polskie regulacje prawne dotyczące problemu przemocy w rodzinie	11
2.2 Akty prawa międzynarodowego	12
3. Obowiązki organów administracji samorządowej w przeciwdziałaniu przemocy	13
3.1 Działania gminy w zakresie realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	13
3.2 Działania powiatu w zakresie realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	14
4. Analiza problemów społecznych na terenie Powiatu Braniewskiego	14
5. Diagnoza zasobów instytucjonalnych	18
6. Główne cele i założenia programu	23
7. Zadania i wskaźniki programu	29
8. Czas realizacji programu	34
9. Sposób realizacji programu	34
10. Sprawozdawczość	35
11. Monitorowanie programu	36
12. Finansowanie programu	36
13. Załączniki:	
Załącznik nr 1 Spis aktów prawnych obowiązujących w Polsce w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie	37
Załącznik nr 2 Schemat, system przeciwdziałania przemocy w rodzinie w powiecie braniewskim	40

WSTĘP

Jednym z nadrzędnych i długofalowych celów polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań aspołecznych, grożących patologiami, w tym przemocą domową.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakłada na samorządy obowiązek tworzenia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, prowadzenia poradnictwa i interwencji w przypadku jej zaistnienia, a także do prowadzenia ośrodków wsparcia dla osób dotkniętych przemocą, ponadto nakazuje opracowanie i realizację programów ochrony osób doświadczających przemocy oraz korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493).

Konieczność podejmowania zdecydowanych działań zapobiegających przemocy w rodzinie wynika również z *Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 175 poz. 1362 z późn. zm.) oraz *Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 z późn. zm.).

Przemoc w rodzinie jest problemem trudnym do zdiagnozowania, rozmiary i szkodliwość zjawisk związanych z przemocą w rodzinie wskazują, że jest to jeden ze szczególnie ważnych problemów społecznych w Polsce, który wymaga opracowania i realizacji dobrze zaplanowanych wieloletnich działań realizowanych w ramach programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Badania dotyczące przemocy w rodzinie wykazują, że znęcanie nad członkami rodziny jest najczęstszym przestępstwem w Polsce zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu. Najczęściej identyfikowanymi ofiarami przemocy w rodzinie są kobiety i dzieci. Istnieją jednak powody by sądzić, że przemoc rodzinna dotyczy także często osób starszych i niepełnosprawnych. Przemoc wobec osób starszych może być zdefiniowana jako pojedyncze lub powtarzające się działanie, lub brak odpowiedniego działania, występujące w jakiegokolwiek relacji, w której oczekuje się zaufania, a która powoduje krzywdę bądź cierpienie osoby starszej. Może ona przybierać różne formy: przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej, finansowej, a także formę intencjonalnego lub nieintencjonalnego zaniedbania (definicja podana za: The Toronto Declaration on the Prevention of Elder Abuse).

1. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie to zamierzone i wykorzystujące przewagę siły działanie skierowane przeciw członkowi rodziny naruszające jego prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody. Przemoc w rodzinie to również jednorazowe albo powtarzające się umyślne działania lub zaniechania naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność w tym seksualną, powodując szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Zdarzenia wywołujące uraz psychiczny to sytuacje, w których przekroczone są zwykle zdolności adaptacyjne osoby. Dotyczy to zwłaszcza osobistego zetknięcia się z przemocą. Towarzyszą temu uczucia intensywnego strachu, bezradności, utraty kontroli. Przemoc jak i zaniedbania w znaczący sposób obniżają jakość życia jednostki, zaburzając jej funkcjonowanie, co może doprowadzić do bezpośredniego lub potencjalnego zagrożenia istnienia danej osoby jak i psychologicznych traum. Pojawiająca się w rodzinie przemoc prowadzi więc do poważnych naruszeń norm moralnych, prawnych, negatywnych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Oprócz przemocy w rodzinie często występującym problemem jest zaniedbywanie. Zaniedbywanie może być dokonane tylko przez osobę, która ma obowiązek opieki nad dzieckiem. z zaniedbywaniem możemy mieć do czynienia zarówno w przypadku rodziców, jak i osób, które mają w danym momencie pieczę nad dzieckiem (np. rodzina zastępcza, rodzina, której powierzono zajęcie się dzieckiem).

Formy przemocy:

- przemoc fizyczna,
- przemoc psychiczna,
- przemoc seksualna,
- przemoc finansowa/ekonomiczna,
- cyberprzemoc,
- zaniedbanie.

Przemoc fizyczna - zamierzone działanie człowieka, zwrócone przeciwko fizyczności członka jego rodziny, niosące ryzyko uszkodzenia w ciele. Bicie, popychanie, torturowanie, policzkowanie, uderzenie pięścią, kopanie, drapanie, plucie, szarpanie za włosy, gryzienie, wykręcanie rąk, duszenie, okaleczenie, przypalanie papierosem, wrywanie paznokci, parzenie, rzucanie przedmiotami, użycie broni, napaść, uwięzienie oraz wszelkie inne działania, które wywierają ból i strach. Objawy: sińce, obrzęki na twarzy, ramionach, klatce piersiowej, plecach, pod pachami, na dłoniach, stopach, poślaskach, ślady po oparzeniach, rany cięte, kute, blizny za uszami, otwarte rany w nietypowych miejscach.

Przemoc psychiczna - działanie mające na celu pozbawienia ofiary zaufania do siebie samej, tak, aby czuła się samotna i zależna tylko od agresora. Przymus i groźby, upokarzanie, zastraszanie, poniżanie, emocjonalne wykorzystywanie, szantaż emocjonalny, wyzywanie, obwinianie, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie, manipulowanie poczuciem winy, karanie przez odmowę uczuć, odmawianie współżycia seksualnego, wyśmiewanie, zawstydzanie, kontrolowanie lub uniemożliwianie kontaktów z innymi, zabranianie korzystania z telefonu, samochodu, narzucanie własnych poglądów, zakaz opuszczania domu, miłość warunkowa, brak zainteresowania, brak szacunku, stała krytyka, oskarżanie o wywołanie przemocy, zaprzeczenie przemocy, porywanie dzieci, wykorzystywanie pozycji mężczyzny, wymaganie bezwzględności posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, degradacja werbalna, podsłuchiwanie rozmów telefonicznych, niszczeniu przedmiotów cennych dla ofiary.

Objawy: niska samoocena, wzmożona czujność, tiki nerwowe, zmiana nastrojów, słaba kontrola emocji.

Przemoc seksualna - to zmuszanie do niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowanie jej seksualności, wymuszanie pożycia seksualnego, aktywności seksualnej, nieakceptowanych praktyk seksualnych, seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia, krytyka zachowań seksualnych, zmuszanie do oglądania filmów lub gazet pornograficznych, straszenie gwałtem, gwałt, straszenie karami fizycznymi i psychicznymi w razie odmowy współżycia, filmowanie podczas działań seksualnych.

Przemoc ekonomiczna/finansowa - zabieranie zarobionych pieniędzy, odmawianie możliwości pracy, brak zaspakajania potrzeb materialnych, kontrola wydawania pieniędzy. Przemoc ekonomiczna to ekonomiczne uzależnienie od sprawcy,

Cyberprzemoc - to wszelka przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych - komunikatorów, czatów, stron internetowych, SMS-ów, MMS-ów. Przykłady cyberprzemocy: wysyłanie wulgarnych e-maili i sms-ów, publikowanie i rozsyłanie ośmieszających informacji, zdjęć i filmów, podszywanie się pod inną osobę, obraźliwe komentowanie wpisów internetowych.

Zaniedbanie to ciągle niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych – niedożywienie, brud, brak opieki medycznej, chłód emocjonalny, obojętność. Zaniedbywanie to nie zapewnianie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka w sferze zdrowotnej, edukacyjnej i emocjonalnej odpowiedniego odżywiania, schronienia i bezpieczeństwa, w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom, i w następstwie powodujące lub mogące powodować uszczerbek na zdrowiu dziecka lub zaburzenie rozwoju psychicznego, moralnego lub społecznego. Wyróżnia się zaniedbanie fizyczne (ekonomiczne, zdrowotne), emocjonalne, edukacyjne (intelektualne).

Wyjątkowo trudnym do zdefiniowania rodzajem przemocy jest **samoagresja**. Ogólnie można przyjąć, że są to wszelkie intencjonalne, celowo podjęte działania, których jednym ze skutków, założonych przez osobę działającą, jest szkoda, jaką wyrządza własnemu organizmowi. Samoagresja często jest skutkiem przemocy domowej, a zwłaszcza podważenia poczucia własnej wartości u osoby doświadczającej przemocy i nieumiejętnością rozładowania silnych napięć psychicznych.

Etapy pracy z osobami uwikłanymi w przemoc:

1. Diagnoza sytuacji osoby doświadczającej przemocy.
2. Wspólne z ofiarą określenie jej potrzeb i oczekiwań.
3. Opracowanie planu pomocy.
4. Realizacja planu pomocy.
5. Dzięki udzieleniu kompleksowej pomocy należy przypuszczać, że ofiara pod jej wpływem nabierze wystarczającej siły, która pozwoli jej na skuteczne zatrzymanie przemocy w jej życiu.

6. W przypadku niektórych osób, kierowanie do specjalistycznych ośrodków wsparcia.

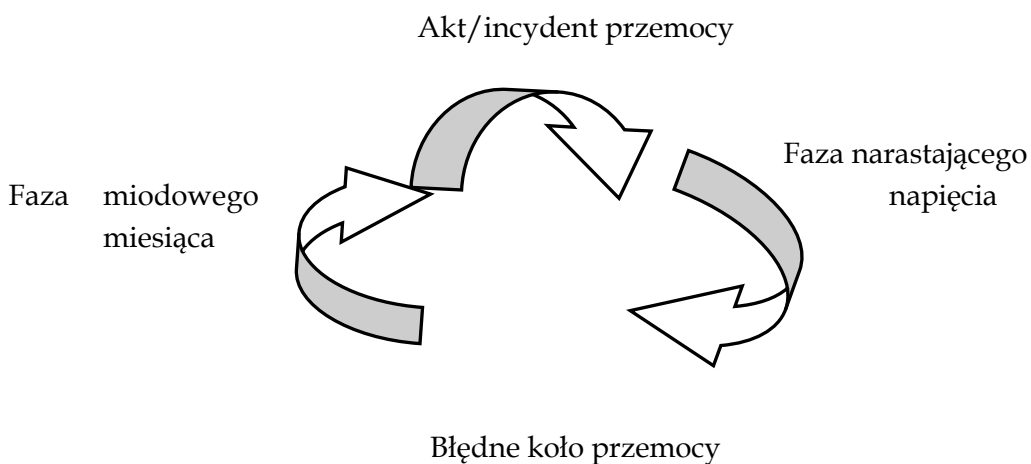
Mity i stereotypy

- przemoc zdarza się tylko w rodzinach patologicznych,
- ofiary same zasłużyły na karę,
- ofiary lubią być bite,
- gdyby ofiara naprawdę cierpiała to by odeszła,
- nie należy wtrącać się w sprawy rodzinne,
- gwałt w małżeństwie to nie przemoc,
- gdyby dziecko było bite powiedziałyby o tym,
- osoby stosujące przemoc są chore psychicznie,
- przyczyną przemocy jest alkohol.

Cykl przemocy

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym. Znacznie częściej jest procesem o długiej, nawet kilkunastoletniej historii. Ma tendencję do powtarzania się według zauważalnej prawidłowości. Cykl przemocy składa się zwykle z trzech następujących po sobie faz:

- faza narastającego napięcia – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężenia sytuacji konfliktowych,
- faza ostrej przemocy – następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji,
- faza miodowego miesiąca – jest to faza skruchy ze strony sprawcy, okazywania żalu, jednak bez specjalistycznej pomocy skończy się to nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

Zespół stresu pourazowego występuje u ponad 60% kobiet - ofiar przemocy w rodzinie, a jego objawy to:

- powracające wspomnienia,
- wrażliwość na bodźce związane z traumą,
- lęk, niepokój, wzmożona czujność,
- niekontrolowane wybuchy złości,
- trudności z koncentracją,
- poczucie odrętwienia i obcości, obojętność.

Kryzys i interwencja kryzysowa

Ze zjawiskiem przemocy nieodzownie związany jest kryzys i interwencja kryzysowa.

Wyróżniamy cztery fazy reakcji kryzysowej według Gerarda Caplana:

- I faza – narastające uczucie niepokoju i napięcia, prowadzące do uruchomienia znanych już sposobów pozwalających na osiągnięcie homeostazy,
- II faza – pojawia się dezorganizacja działania i silna potrzeba pomocy; osoba w kryzysie zauważa, że nie jest w stanie sama poradzić sobie z problemem, wzrasta u niej napięcie, ale jednocześnie występuje najsilniejsza podatność na zmianę,
- III faza – w wyniku napięcia następuje mobilizacja wszystkich rezerw,
- IV faza – kryzys się kończy, następuje satysfakcjonujące rozwiązanie, bądź na skutek niepowodzenia zachowanie nieprzystosowawcze, co oznacza utrzymanie homeostazy pozornej, ze zwiększoną podatnością na sytuacje podobne do tej, która wywołała kryzys.

Charakterystyczne cechy ofiar przemocy w rodzinie:

- niska samoocena – jestem głupia, do niczego się nie nadaję, brak wsparcia, izolacja społeczna, wycofanie z kontaktów społecznych,
- brak zaufania do ludzi,
- nadużywanie alkoholu, leków,
- poczucie utraty kontroli nad swoim życiem,
- lęk,
- czują się winne i odpowiedzialne za przemoc (60% obwinia siebie za przemoc, a tylko 22% obwinia sprawcę),
- silna zależność,
- mała zdolność do rozwiązywania problemów, nie potrafią ocenić realnie swojej

sytuacji,

- często nie dostrzegają niebezpieczeństwa jakie im grozi,
- zaprzeczanie – on tego nie chciał, dzieci mu dokuczały, ma dużo stresu w pracy itp.,
- zaburzenia emocjonalne – niekontrolowane wybuchy płaczu, złości, niezrozumiałe zmiany decyzji, drażliwość,
- bierne strategie radzenia sobie ze stresem – wysiłek skupiają na przetrwaniu, a nie na poszukiwaniu długofalowych rozwiązań,
- dolegliwości psychosomatyczne, obniżony nastrój 60 – 80% ma objawy depresji.

Kobiety maltretowane przez swoich mężów dwukrotnie częściej biją swoje dzieci niż kobiety, które nie doświadczają przemocy. Zatrzymanie przemocy to szansa na powrót do równowagi.

Wyróżniamy dwa kierunki pomagania ofiarom przemocy domowej:

Interwencja kryzysowa:

- zapewnienie bezpieczeństwa i zatrzymanie przemocy,
- złagodzenie objawów reakcji kryzysowej – lęku, myśli samobójczych,
- odzyskanie poczucie mocy – przywrócenie umiejętności radzenia sobie,
- pomoc medyczna.

Pomoc psychologiczna:

- uznanie istnienia przemocy bez obwiniania się za nią,
- zdobycie umiejętności podejmowania decyzji,
- uznanie własnych uczuć i prawa do dokonywania wyborów,
- odreagowanie traumatycznych wydarzeń,
- nawiązanie nowych relacji z ludźmi.

Kontakt z ofiarą przemocy nie można rozpoczynać od oczekiwań, żeby podjęła ważne decyzje życiowe (opuszczenie domu, rozwód, sprawa karna).

Doświadczenie przemocy prowadzi do trudności w zbudowaniu własnej tożsamości, spójnego obrazu siebie i nawiązaniu trwałych relacji w życiu dorosłym. Często dzieci wychowujące się w rodzinach, w których dochodzi do przemocy powtarzają destrukcyjne wzory rodzinne.

Kontakt z przemocą jest trudnym doświadczeniem. Osoby pomagające i interweniujące często mają poczucie frustracji i niechęci. Zachowanie ofiar bywa niezrozumiałe, irytujące i zniechęcające do pomagania. Trudno jest skutecznie pomagać innym bez przekonania o słuszności swoich działań i bez świadomości własnych emocji i przekonań.

Podstawowe założenia przyjęte przez PARPA (*Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych*)

- zasoby zbudowane w systemie rozwiązywania problemów alkoholowych są dostępne dla wszystkich,
- nic z tego co zrobiła ofiara i żadne okoliczności nie usprawiedliwiają przemocy i nie zdejmują odpowiedzialności ze sprawcy,
- przeciwdziałanie przemocy domowej wymaga współpracy służb i instytucji - każda osoba, każda instytucja zajmująca się przeciwdziałaniem przemocy potrzebuje wsparcia i współpracy z innymi służbami. Ważne jest łączenie kompetencji, a nie zastępowanie ich,
- najwięcej zależy od motywacji, wiedzy i aktywności poszczególnych osób, a procedury i środki finansowe tylko ułatwiają działanie.

Od **strony psychologicznej** doznawanie przemocy to najczęściej ciągły stres, strach, poczucie krzywdy, bezradności i osamotnienia, to ciągła deprivacja potrzeby bezpieczeństwa, utrata siły i wiary we własną wartość oraz możliwość zmiany. Uraz, którego doznają ofiary, nie pozostaje bez śladu i prowadzi do takich zmian psychiki, że konieczna staje się pomoc specjalistyczna. Ponieważ jednak ofiary przemocy są narażone na wielokrotne, nawracające zranienia, to ich objawy mogą być także zwielokrotnione, a wysiłki terapeutyczne mało efektywne. Bez oddziaływań terapeutycznych najczęściej nie udaje się skutecznie przezwyciężyć zmian w tożsamości ofiary i wprowadzić jakościowych korekt w jej życiu. Ofiary długotrwałej przemocy najczęściej znajdują się w stanie psychicznym uniemożliwiającym im samodzielne, skuteczne i zaplanowane działanie. Często, paradoksalnie, zachowują się tak, jakby nie były zainteresowane zmianą podejmując nieskoordynowane decyzje i działania, są niekonsekwentne, wycofują się z podjętych decyzji, zmieniają postępowanie, wykazują brak determinacji i zaufania do innych. Wielokrotne doświadczanie przemocy, z której "nie było wyjścia", utrwała w ofierze przekonanie o bezsilności. Trzeba przy tym pamiętać, że przezwyciężenie tych

tendencji to nie jest jeden chwilowy akt, ale długotrwały proces. Niebezpieczne są zwłaszcza te momenty, gdy napotka się na swojej drodze przeszkody. Dlatego tak ważna jest reakcja otoczenia i zaoferowana pomoc. Osobę tak wrażliwą i tak czujną na wszelkie objawy bezsilności, jaką jest ofiara przemocy w rodzinie, bardzo łatwo jest ponownie zranić i skłonić do powrotu do myślenia, iż bycie ofiarą to jej los i przeznaczenie. Wszelkie oddziaływania terapeutyczne mają, więc tym większy sens i będą skuteczniejsze, jeżeli równocześnie zmienia się sytuacja i rzeczywistość, w jakiej funkcjonuje ofiara. Dopiero wówczas działania terapeutyczne mogą przynieść spodziewane i trwalsze efekty.

Z perspektywy społecznej nadrzędnym celem powinny stać się działania zmierzające do zmniejszenia rozmiarów przemocy w polskich rodzinach, pomaganie ofiarom przemocy poprzez powstrzymanie sprawców oraz reagowanie i motywowanie świadków do pomagania.

2. Przepisy prawne dot. uregulowań w zakresie przemocy w rodzinie

2.1 Polskie regulacje prawne dotyczące problemu przemocy w rodzinie

Przemoc domowa jest przestępstwem. Podstawowym przepisem prawa karnego materialnego, związanym z zagadnieniem przemocy w rodzinie, jest **art. 207** Kodeksu Karnego – przestępstwo znęcania. Przewiduje on karę za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą, małoletnią, nieporadną, zależną. Znęcanie jest kategorią zbiorczą – może obejmować szereg zachowań, które rozpatrywane osobno, będą stanowić inne przestępstwa, np. uszkodzenie ciała, groźby karalne. Aby przyjąć, że doszło do znęcania w rozumieniu prawa karnego, konieczny jest jakiś czas jego trwania, ale wyjątkowo, gdy przemoc ma charakter szczególnie dotkliwy lub intensywny, można ją zakwalifikować jako znęcanie, nawet jeżeli trwa bardzo krótko, np. jeden dzień. Jeśli zachowanie będące przemocą, nie zostanie uznane za znęcanie się, np. z uwagi na brak długotrwałości, może być ścigane osobno, jako inne przestępstwo.

Art. 207 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88 poz. 553 z późn. zm.) stanowi:

„ § 1 Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 2 jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego

okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

§ 3 jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 i w § 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat.”

Odpowiedzialność rodziców za nie wywiązywanie się z obowiązków wobec dzieci przybiera zwykle charakter ingerencji w ich władzę rodzicielską. Tylko w przypadku skrajnych zaniedbań rodzice mogą ponieść odpowiedzialność karną.

W dziedzinie przemocy najważniejszym dokumentem ustawodawstwa polskiego jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 roku Nr 78 poz. 483 z późn. zm.). Rozdział drugi zatytułowany "Wolność, prawa i obowiązki człowieka i obywatela". Kolejnym dokumentem jest Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. u z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.). W związku z tym, że przemoc występuje bardzo często w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym, kwestie jej dotyczące reguluje Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 roku Nr 70, poz. 473, z późn. zm.). Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz. u z 2009 r. nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) takie określa kompetencje pracowników jednostek pomocy społecznej, której zadaniem jest udzielanie wszelkiej pomocy osobom i rodzinom dotkniętym problemem przemocy w rodzinie. Załącznik nr 1 do programu określi wszystkie akta prawne obowiązujące w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy będzie ponadto realizowany w oparciu o Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przyjęty Uchwałą Nr 162/2006 Rady Ministrów z dnia 25 września 2006 r. i Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2011-2014 (Uchwała nr 56/704/11/IV z dnia 24.10.2011)

2.2 Akty prawa międzynarodowego

1. Dokumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych

- Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 roku,
- Deklaracja o Eliminacji Przemocy wobec Kobiet z dnia 20 grudnia 1993 roku Rezolucja 48/104 Zgromadzenia Ogólnego,

- Rezolucja A/54/4 Zgromadzenia Ogólnego ONZ – Protokół Fakultatywny do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 6 października 1999 roku.

2. Dokumenty Rady Europy

- Rekomendacja Komitetu Ministrów Rec.(2002)5 w sprawie ochrony kobiet przed przemocą z dnia 30 kwietnia 2002 roku,
- Rekomendacja Rady Europy 1450 (2000) dotycząca przemocy wobec kobiet w Europie,
- Rekomendacja Komitetu Ministrów R (90) 2 w sprawie reakcji społecznych na przemoc w rodzinie z dnia 15 stycznia 1990 roku,
- Rekomendacja Komitetu Ministrów R (85) 4 w sprawie przemocy w rodzinie z dnia 26 marca 1985 roku,
- Europejska Konwencja o wykonywaniu prawa dzieci z dnia 25 stycznia 1996 roku.

3. Obowiązki organów administracji samorządowej w przeciwdziałaniu przemocy

3.1 Działania gminy w zakresie realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

Do zadań własnych gminy realizowanych przez ośrodki pomocy społecznej należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Identyfikując problemy związane z realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ośrodki pomocy społecznej często wskazują na dwa rodzaje trudności: problemy związane z postawą i zachowaniem ofiar przemocy oraz problemy związane z funkcjonowaniem systemu. Do pierwszej kategorii należą przede wszystkim: strach ofiar przed ujawnieniem przemocy, brak chęci do korzystania z pomocy, poczucie wstydu przed otoczeniem, obawa przed sprawcą.

Wśród problemów o charakterze systemowym ośrodki wymieniały najczęściej; brak środków finansowych, brak specjalistów, brak bazy lokalowej i mieszkań chronionych, brak praktycznych możliwości izolowania sprawców przemocy, brak systemowych działań/trudności we współpracy z instytucjami, długi okres rozstrzygania spraw w sądach, niska świadomość społeczna oraz funkcjonowanie stereotypów na temat przemocy w rodzinie.

3.2 Działania powiatu w zakresie realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

Zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych powiatu należy opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie, opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie, tworzenie i prowadzenie ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie oraz prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej. Powiatom przypisana została również realizacja zadań z zakresu administracji rządowej takich jak tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie oraz opracowywanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

4. Analiza problemów społecznych na terenie Powiatu Braniewskiego

W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań niezbędne jest zdiagnozowanie problemów społecznych powiatu ze szczególnym uwzględnieniem przemocy w rodzinie. Powiat Braniewski obejmuje obszar o powierzchni 1205 km² powierzchni, co stanowi 5% powierzchni województwa. Powiat Braniewski jest

jednym z 21 powiatów województwa warmińsko-mazurskiego. w skład Powiatu Braniewskiego wchodzi 7 jednostek administracyjnych, w tym 4 gminy wiejskie: Braniewo, Płoskinia, Lelkowo, Wilczeta, dwie gminy miejsko - wiejskie: Frombork i Pieniężno oraz 1 gmina miejska Braniewo.

Mapa Powiatu Braniewskiego

Na terenie powiatu zlokalizowane są 3 miasta (Braniewo, Frombork i Pieniężno) oraz 97 miejscowości sołeckich oraz 189 miejscowości wiejskich.

Powiat nasz obecnie liczy 43 544 tys. Mieszkańców - (Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań, GUS 2011 r.). Liczba osób bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Braniewie na koniec grudnia 2011r. wynosiła 4.360 osób , z czego tylko 769 osób pobierało zasiłek dla bezrobotnych.

Statystyki policyjne Komendy Powiatowej Policji w Braniewie w latach 2010/2011 podają następujące dane, które przedstawiono w tabelach nr 1, 2 i 3.

Tabela nr 1 Ilość interwencji domowych i założonych Niebieskich Kart na terenie powiatu braniewskiego

Rok	Liczba interwencji domowych	Liczba założonych Niebieskich Kart	
		miasto	wieś
2010	1077	36	81
2011	989	77	97

Źródło: Komenda Powiatowej Policji w Braniewie

Procedura „Niebieskiej Karty” służy nie tylko rozpoznaniu przemocy, rejestracji przebiegu zdarzenia i jego skutków oraz zaplanowaniu pomocy, a także

wykorzystywana jest w postępowaniu przygotowawczym wszczynanym wobec sprawcy oraz w przypadku podejrzenia stosowania przemocy wobec dziecka.

Część spraw z art. 207 KK (znęcanie się nad rodziną) nie trafia do wymiaru sprawiedliwości lub jest umorzona z powodu braku dowodów. Każde udokumentowane zdarzenie, jest dowodem na ciągłość i powtarzalność przemocy. Wypełnienie przez interweniujących policjantów "Niebieskiej Karty" nie jest jednak równoznaczne ze złożeniem doniesienia o popełnieniu przestępstwa oraz nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania karnego. Jak wynika z analizy danych zwiększa się liczba interwencji Policji podczas których wszczęto procedurę „Niebieskiej Karty” oraz liczba osób pokrzywdzonych w wyniku przemocy w rodzinie.

Tabela nr 2. Ilość zgłoszeń przemocy w rodzinie (postępowania karne)

Gmina	2010	2011
Miasto Braniewo	15	15
Gmina Braniewo	5	6
Miasto i Gmina Frombork	3	1
Miasto i Gmina Pieniężno	9	10
Gmina Płoskinia	7	4
Gmina Lelkowo	2	7
Gmina Wilczęta	8	11
Ogółem	49	54

Źródło: Komenda Powiatowej Policji w Braniewie

Tabela 3. Ilość założonych Niebieskich Kart

gmina	2010	2011
Miasto Braniewo	33	59
Gmina Braniewo	17	28
Miasto i Gmina Frombork	12	17
Miasto i Gmina Pieniężno	20	28

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie

Gmina Płoskinia	9	14
Gmina Lelkowo	17	13
Gmina Wilczęta	9	15
Ogółem	117	174

Źródło: Komenda Powiatowej Policji w Braniewie

W diagnozowanych latach 2010-2011 jest zauważalny wzrost ilości osób, które długotrwale pozostają bez pracy. Pogarszająca się sytuacja bytowa rodzin jest często przyczyną wielu problemów takich jak: alkoholizm, narkomania, przemoc i inne. Dotyka ona szczególnie dzieci i młodzież, które nie radzą sobie z problemami występującymi w rodzinie. Powstałe frustracje u dzieci i młodzieży często powodują zachowania agresywne, które odnotowywane są w szkołach.

Powiat co roku dofinansowuje funkcjonowanie Punktu Interwencji Kryzysowej prowadzonego przez Zgromadzenie Zakonne Sióstr św. Katarzyny w Braniewie z miejscami hostelowymi dla ofiar przemocy w rodzinie (kobiet i dzieci), które otrzymują wsparcie specjalistyczne takiej jak: diagnoza problemów w rodzinie, poradnictwo, terapia indywidualna, wsparcie psychiczne, pomoc socjalna i poradnictwo prawne.

W 2010 roku z pomocy w Punkcie Interwencji Kryzysowej skorzystało 32 osoby. z pomocy prawnej świadczonej przez Powiatowe Centrum Pomocy w Rodzinie w Braniewie skorzystały 226 osób, a w 2011 roku z ogólnej liczby 146 osób, 51 to osoby doświadczające przemocy w rodzinie.

Od kilku lat PCPR w Braniewie realizowany jest program korekcyjno - edukacyjny dla sprawców przemocy w rodzinie. w 2010 roku program ten realizowany był z dwoma 9 osobowymi grupami każda. Łącznie z programu skorzystały 17 osób. Natomiast w 2011 roku z tegoż programu skorzystało 14 osób (dwie grupy).

5. Diagnoza zasobów instytucjonalnych

Na terenie powiatu braniewskiego funkcjonują:

1. Siedem Ośrodków Pomocy Społecznej – wykonują zadania gminy z zakresu pomocy społecznej i przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności polegające na: przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków celowych, pracy socjalnej, tworzeniu gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną, prowadzeniu poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Ponadto do zadań gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:
 - 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
 - 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
 - 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
 - 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.
2. Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Braniewie – jako placówka Oświatowa własne cele i zadania realizuje w szczególności poprzez diagnozę, konsultacje, terapię, psychoedukację, rehabilitację, doradztwo, mediację, interwencję w środowisku ucznia oraz działalność profilaktyczną i działalność informacyjną. Ponadto Poradnia współdziała z innymi placówkami specjalistycznymi służby zdrowia, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń itp. działającymi na rzecz dzieci i ich rodzin. Zasady współpracy określa dyrektor Poradni w porozumieniu z tymi placówkami.
3. Sąd Rejonowy w Braniewie – jako jednostka sądownictwa najbliższa dla obywateli, rozpatruje wszystkie sprawy, z wyjątkiem zastrzelonych dla sądu okręgowego. Do podstawowych zadań Wydziału Rodzinnego i Nieletnich należy rozpoznawanie spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób

uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych.

4. Prokuratura Rejonowa w Braniewie – zobowiązana, w sytuacji istnienia uzasadnionego podejrzenia, czy doszło do popełnienia przestępstwa, do wszczęcia postępowania przygotowawczego celem sprawdzenia czy doszło do przestępstwa, wyjaśnienia okoliczności zdarzenia, zebrania i zabezpieczenia dowodów, ujęcia sprawcy, zastosowania, w uzasadnionych przypadkach, środka zapobiegawczego wobec sprawcy przemocy w formie dozoru policyjnego bądź tymczasowego aresztowania. Osoby poszkodowane na skutek przemocy domowej, a także świadkowie mogą złożyć w prokuraturze bądź na policji zawiadomienie o przestępstwie ściganym w trybie publiczno-skargowym lub wnioski o ściganie przestępstwa (dotyczy to przestępstw ściganych na wniosek osoby poszkodowanej).

5. Komenda Powiatowa Policji w Braniewie.

Działania chroniące ofiary przemocy domowej podejmowane przez policję zgodnie z obowiązującym prawem:

- 1) interwencja,
- 2) sporządzenie dokładnego opisu zdarzenia (notatka urzędowa),
- 3) zatrzymanie sprawców przemocy domowej stwarzających w sposób oczywisty zagrożenie dla życia bądź zdrowia ofiar, a także mienia,
- 4) wszczęcie postępowania przygotowawczego przeciwko sprawcy przemocy w przypadku zgłoszenia lub stwierdzenia popełnienia przestępstwa,
- 5) zabezpieczenie dowodów popełnienia przestępstwa,
- 6) podjęcie działań prewencyjnych wobec sprawcy przemocy,
- 7) udzielenie informacji ofiarom o możliwości uzyskania pomocy.

Osoby wzywające policję mają prawo do:

- 1) uzyskania od policjantów zapewnienia doraźnego bezpieczeństwa,
- 2) uzyskania informacji, kto przyjechał na wezwanie - numer identyfikacyjny policjantów, nazwa i siedziba jednostki,
- 3) wykorzystania dokumentacji interwencji policyjnej jako dowodów w sprawie karnej przeciw sprawcy przemocy,
- 4) zgłoszenia interweniujących policjantów na świadków w sprawie sądowej.

6. Szesnaście Zakładów Opieki Zdrowotnej (14 niepublicznych, 2 publiczne w tym: Szpital Braniewo - oddziały chirurgiczny i ginekologia, Szpital Psychiatryczny we Fromborku)- zobowiązane do udzielania pomocy medycznej, a także, w przypadku występowania u pacjenta sygnałów świadczących o występowaniu przemocy domowej, do informowania o możliwościach uzyskania pomocy, wystawiania na prośbę osoby pokrzywdzonej zaświadczenia lekarskiego o stwierdzonych obrażeniach i podjętym leczeniu, informowania ofiar o warunkach i miejscach wystawienia obdukcji
7. Trzydzieści cztery placówki oświatowe w powiecie braniewskim, w tym: 13 szkół podstawowe, 8 szkół gimnazjalnych, 4 szkoły ponadgimnazjalnych, 8 przedszkoli, 1 szkoła specjalna. Szkoła obok funkcji edukacyjnej jest źródłem wsparcia dla rodziców w wychowaniu dziecka między innymi poprzez dostarczanie wiedzy dotyczącej problematyki wychowania z zakresu komunikacji interpersonalnej pomiędzy rodzicami i dziećmi, profilaktyki zagrożeń, racjonalnego spędzania czasu wolnego, kształtowanie umiejętności wychowawczych poprzez zajęcia warsztatowe, udzielanie pomocy materialnej, takiej jak bezpłatne obiady, bezpłatne podręczniki, stypendia, prowadzenie zajęć edukacyjnych z zakresu wychowania do życia w rodzinie w gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych, a także w najstarszych klasach szkół podstawowych
8. CIS w Braniewie- udziela wsparcia w zakresie doradztwa zawodowego, poznania sposobów poszukiwania pracy, przygotowania innych dokumentów niezbędnych przy poszukiwaniu pracy, sporządzania życiorysu zawodowego i listu motywacyjnego, europejskiego CV, prowadzi warsztaty z zakresu komunikacji interpersonalnej, motywowania do aktywnego poszukiwania pracy.
9. Punkt Interwencji Kryzysowej jest prowadzony przez Zgromadzenie Zakonne Sióstr Św. Katarzyny w Braniewie, Katolicki Ośrodek Wsparcia dla Dzieci i Młodzieży, działalność placówki w tym zakresie jest dofinansowywana przez powiat.
10. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie wykonuje zadania powiatu w zakresie świadczenia pomocy społecznej i przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Do zadań tych należy w szczególności prowadzenie specjalistycznego poradnictwa (psychologicznego, prawnego, socjalnego), udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach, szkolenie i doskonalenie kadry pomocy społecznej

z terenu powiatu, prowadzenie interwencji kryzysowej, opracowywanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Na terenie powiatu braniewskiego w zakresie uzależnienia i współuzależnienia zajmują się.:

1. Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia PULS w Braniewie.
2. Grupy Anonimowych Alkoholików - obecnie działają cztery grupy tj.:
 - AA przy Punkcie Konsultacyjno - Informacyjnym Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Urzędu Miejskiego w Pieniężnie,
 - AA przy Miejsko - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Urzędu Miasta i Gminy we Fromborku,
 - AA przy Braniewskim Ośrodku Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych „Robert”,
 - AA „Płomyk” przy parafii Św. Katarzyny w Braniewie.
3. Sześć Gminnych Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i czterech pełnomocników - do zadań Komisji należy między innymi inicjowanie działań w zakresie zwiększania dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży, podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego, a także udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.
4. Grupa Wsparcia działająca przy Poradni Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia PULS. Zakres pomocy: diagnoza uzależnienia, poradnictwo, psychoterapia indywidualna i grupowa, konsultacje lekarskie.

W Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie w procesie pomocy osobom doświadczającym przemocy, udzielane jest wsparcie przez następujących pracowników:

- pracowników socjalnych, udzielających poradnictwa socjalnego w trudnej sytuacji ekonomiczno – bytowej osoby doświadczającej przemocy,
- psychologa, udzielającego konsultacji indywidualnych i wsparcia emocjonalnego,
- prawnika – informującego ofiarę o przysługujących jej prawach oraz monitorującego podejmowane przez nią kroki prawne.

Po analizie danych otrzymanych z Komendy Powiatowej w Braniewie oraz informacji uzyskanych z terenowych ośrodków pomocy społecznej, organizacji pozarządowych można stwierdzić, że zjawisko przemocy w rodzinie ma ogromny zasięg i konsekwencje natury wychowawczej, psychologicznej, zdrowotnej i ekonomicznej. Próba rozwiązania tego problemu wymaga rzeczywistej współpracy przedstawicieli wielu obszarów życia społecznego. Najważniejszym i najbardziej istotnym krokiem na drodze do jego rozwiązania jest ujawnienie istnienia problemu i dostrzeżenie konieczności zajmowania się nim.

Skuteczne przeciwdziałanie przemocy domowej wymaga współpracy i współdziałania placówek zajmujących się pomocą rodzinie i dziecku oraz służb odpowiedzialnych za nasze bezpieczeństwo. Współpraca dotyczyć powinna wszystkich aspektów problemu, poczynając od jego diagnozy, poprzez odpowiednie interwencje, a następnie łagodzenie i terapię urazowych skutków domowego znęcania.

6. Główne cele i założenia programu

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Powiatu Braniewskiego ma za zadanie:

- efektywne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie,
- zmniejszenie negatywnych skutków występowania przemocy w życiu społecznym i rodzinnym,
- usprawnianie współdziałania służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy,
- podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej.

Zadania zaplanowane do realizacji w ramach programu mają z jednej strony charakter profilaktyczny, prewencyjny, z drugiej zaś służą zwalczaniu problemu i jego negatywnych konsekwencji.

CEL GŁÓWNY

Ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie i skutków stosowania przemocy w powiecie braniewskim

CELE OPERACYJNE

- 1. Edukacja społeczna, podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej oraz promocja postaw społecznych oraz działań wolnych od przemocy.**
- 2. Rozszerzenie oferty form pomocy i wsparcie dla osób uwikłanych w przemoc. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy domowej.**
- 3. Utworzenie powiatowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie tak aby pomoc udzielana rodzinom doznającym przemocy była i skuteczna.**

Spodziewanymi efektami realizowanego Programu będzie:

1. Zwiększenie skuteczności i dostępności pomocy dla osób doświadczających przemocy w rodzinie.

2. Zmniejszenie liczby zachowań przemocowych.
3. Zmiana postaw i zwiększenie wrażliwości mieszkańców wobec przemocy w rodzinie.
4. Wzrost efektywności współpracy instytucji działających na rzecz osób doznających przemocy domowej.
5. Wzrost liczby placówek udzielających pomocy.
6. Systematyczna edukacja środowiska lokalnego poprzez przygotowywanie i udostępnianie materiałów o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

Cel operacyjny 1:

Edukacja społeczna, podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej oraz promocja postaw społecznych oraz działań wolnych od przemocy.

Uzasadnienie:

Przemoc domowa jest zjawiskiem od lat znajdującym się w centrum uwagi społecznej. Dzięki prowadzonym licznym akcjom medialnym o zasięgu ogólnopolskim w świadomości społecznej następuje obniżenie poziomu akceptacji dla zachowań przemocowych, zwłaszcza w kręgu rodzinnym. Dalsze prowadzenie tego rodzaju akcji będzie wpływać na wzmacnianie postawy braku akceptacji dla osób stosujących przemoc domowa, a co za tym idzie przyczyni się do u osób jej doznających do poszukiwania pomocy w odpowiednich instytucjach.

Osobami najbardziej narażonymi na doznawanie przemocy domowej są kobiety i dzieci, dlatego prowadzone akcje informacyjne powinny koncentrować się głównie na ochronie praw tych dwu grup społecznych. Dzięki podejmowaniu ww. działań nastąpi wzrost świadomości u ofiar przemocy odnośnie przysługujących im praw. Szerokie rozpowszechnianie informacji o służbach ustawowo zaangażowanych w działania na rzecz ofiar przemocy domowej oraz dostępnych formach pomocy przyczyni się do częstszego korzystanie z oferowanej pomocy przez osoby tego potrzebujące.

Ważnym działaniem w kontekście wzrostu świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej jest prowadzenie edukacji dzieci i młodzieży. Ma to znaczenie również z tego względu, iż dzieci będące świadkami przemocy domowej mają tendencje do przenoszenia nieprawidłowych zachowań społecznych poza krąg

domowy. Często jest to główne źródło niedostosowania społecznego, przestępczości nieletnich i innych problemów wychowawczych. Najlepszą formą oddziaływań naprawczych jest realizowanie programów profilaktyki przemocy w szkołach, a także objęcie dzieci doświadczających przemocy indywidualnymi oddziaływaniami wspierającymi. w kampaniach edukacyjnych ważną rzeczą jest położenie nacisku na obalanie mitów i stereotypów na temat przemocy w rodzinie. Ważnym aspektem jest także przekazanie wiedzy osobom dorosłym i młodzieży na temat skutecznych metod rozwiązywania problemów.

Opis celu:

Podniesienie świadomości i poszerzenie wiedzy społeczeństwa na temat zjawiska przemocy jego skutków oraz promocji zdrowego wizerunku rodziny.

Zadania:

1. Przygotowanie i realizacja kampanii edukacyjnych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
2. Opracowanie i upowszechnienie materiałów informacyjno-edukacyjnych (ulotek, artykułów) na temat zapobiegania oraz reagowania na przemoc w rodzinie oraz jej negatywnych skutków.
3. Organizowanie spotkań mających na celu zwrócenie uwagi dzieci i młodzieży na problem przemocy.
4. Rozwijanie poradnictwa rodzinnego i edukacji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.
5. Współpraca z mediami, promowanie wypracowanych i skutecznych rozwiązań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy.

Spodziewane efekty:

Wzrost świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej.

Wzrost świadomości dzieci i młodzieży na temat przyczyn i skutków przemocy oraz wzrost zachowań prospołecznych.

Podmioty uczestniczące: jednostki samorządu powiatowego, gminnego, policja, ośrodki pomocy społecznej, komisje ds. rozwiązywania problemów alkoholowych, organizacje pozarządowe, sąd, prokuratura, placówki ochrony zdrowia, placówki

oświatowe, kościoły.

Źródła finansowania: samorząd powiatu i samorządy gmin oraz ich jednostki organizacyjne, fundusze unijne, budżet państw.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

1. Liczba osób objętych działaniami edukacyjnymi.
2. Liczba wydanych informatorów oraz rozdysponowanych ulotek.
3. Liczba odwiedzin strony internetowej z informacjami o możliwości uzyskania pomocy w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.
4. Liczba przeprowadzonych kampanii na rzecz przeciwdziałania przemocy oraz pozytywnego wizerunku rodziny.
5. Liczba osób zaangażowanych w realizację kampanii.
6. Liczba udzielonych porad.
7. Liczba przeprowadzonych spotkań z dziećmi i młodzieżą.
8. Liczba opublikowanych artykułów.

Cel operacyjny 2:

Rozszerzenie oferty form pomocy i wsparcie dla osób uwikłanych w przemoc. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy domowej.

Uzasadnienie:

Przemoc domowa jest przestępstwem, lecz ofiara przemocy często nie jest w stanie dostrzec grożącego jej niebezpieczeństwa i spustoszeń, jakie dokonują się w jej psychice. Nieodpowiednie potraktowanie osoby zgłaszającej się po pomoc może doprowadzić do tego, że ofiara przemocy w rodzinie traci nadzieję na uzyskanie pomocy. Dla zapewnienia optymalnej pomocy niezbędne jest stałe podnoszenie kwalifikacji i umiejętności w zakresie pracy z ofiarami przemocy domowej przez służby działające w tej dziedzinie. Ważnym elementem działań na rzecz ochrony ofiar i świadków przed dalszym krzywdzeniem jest zapewnienie profesjonalnej pomocy psychospołecznej i prawnej w odpowiedniej jednostce, a w uzasadnionych sytuacjach także zapewnienie schronienia ofiarom przemocy. Niezbędne jest tworzenie i rozwijanie programów pomocowych dla ofiar przemocy domowej. Udział w grupach samopomocy ma na celu zmniejszenie poczucia izolacji psychicznej i społecznej, a tym

samym przyczyni się do wzrostu poczucia bezpieczeństwa i pewności siebie u osób objętych tą formą pomocy. Ważnym aspektem psychologicznych oddziaływań grupowych ukierunkowanych na zmianę jest tworzenie i realizacja programów terapeutycznych. Umożliwią one wypracowanie przez osoby dotknięte przemocą zmiany postaw wobec tego zjawiska, odreagowanie emocji związanych z przeżytą traumą, zwiększenie poczucia własnej wartości oraz zdobycie umiejętności zachowań asertywnych. Realizacja programu wsparcia i ochrony ofiar przemocy w rodzinie winien być realizowany na zasadzie porozumienia w ramach ścisłej współpracy: policji, prokuratury, pomocy społecznej oraz organizacji pozarządowych działających na rzecz ofiar przemocy domowej.

Opis celu : Poprawa jakości pracy podmiotów zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy oraz rozwijanie współpracy pomiędzy nimi.

Zadania:

1. Utrzymanie funkcjonowania punktu interwencji kryzysowej wraz z miejscami hotelowymi przez Zgromadzenie Zakonne Sióstr św. Katarzyny Braniewie i dofinansowywanie tej działalności ze środków powiatu.
2. Udzielanie wsparcia psychologicznego, prawnego, socjalnego ofiarom przemocy domowej.
3. Tworzenie i rozwijanie programów pomocowych dla ofiar i świadków przemocy domowej.
4. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy domowej, w tym zapewnienie schronienia i pomocy materialnej oraz poradnictwo specjalistyczne ofiarom przemocy.
5. Łagodzenie następstw zjawiska przemocy w rodzinie poprzez organizowanie grup wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie w połączeniu z grupami wsparcia dla osób współuzależnionych.
6. Realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie.

Spodziewane efekty:

Wzrost liczby osób objętych programami wsparcia.

Wzrost liczby ofert form pomocy dla ofiar i świadków przemocy domowej.

Podniesienie skuteczności pomocy świadczonej na rzecz osób doznających przemocy.

Podmioty uczestniczące : jednostki samorządu powiatowego, gminnego, policja, ośrodki pomocy społecznej, komisje ds. rozwiązywania problemów alkoholowych, organizacje pozarządowe, sąd, prokuratura, placówki ochrony zdrowia, placówki oświatowe, kościoły, związki wyznaniowe.

Źródła finansowania: samorząd powiatu i samorządy gmin oraz ich jednostki organizacyjne, fundusze unijne, budżet państwa.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

1. Liczba osób biorących udział w spotkaniach.
2. Liczba organizowanych spotkań, narad.
3. Liczba szkoleń i liczba pracowników przeszkolonych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
4. Liczba osób korzystających z bezpłatnego poradnictwa prawnego, psychologicznego.
5. Liczba sprawców przemocy objętych programem korekcyjno-edukacyjnym.
6. Liczba osób korzystających z grup wsparcia,
7. Liczba osób którym udzielono schronienia, wsparcia.
8. Liczba utworzonych grup wsparcia i liczba uczestników w grupach wsparcia.

Cel operacyjny 3:

Utworzenie powiatowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie tak aby pomoc udzielana rodzinom doznającym przemocy była i skuteczna.

Uzasadnienie

W Powiecie Braniewskim działa szereg instytucji, które zajmują się problematyką przemocy w rodzinie. Podejmowanie działań przez pojedynczą instytucję w zakresie swoich kompetencji może nie wyczerpywać możliwych rozwiązań w danej sytuacji. Dopiero wspólne działanie instytucji obejmujących swoimi kompetencjami różne dziedziny życia może doprowadzić do wypracowania rozwiązania najlepszego w danej sytuacji i dla danej rodziny. w związku z powyższym tylko współpraca instytucji działających w tematyce przeciwdziałania przemocy domowej może

doprowadzić do zatrzymania przemocy w środowisku. Także pomoc ofiarom przemocy domowej musi zakładać współpracę różnych instytucji. Dzięki temu możliwe będzie udzielenie kompleksowej pomocy zarówno osobom dorosłym, starszym jak i dzieciom. Aby współpraca instytucji przebiegała na najwyższym poziomie, osoby w niej uczestniczące powinny stale podnosić swoje kwalifikacje w zakresie współpracy z innymi instytucjami. Także wspólny udział przedstawicieli różnych instytucji w konferencjach organizowanych na terenie powiatu przyczyni się do zacieśnienia współpracy pomiędzy odpowiednimi instytucjami.

Przedstawiciele różnych służb, pracując z ofiarami przemocy domowej, muszą zdawać sobie sprawę, iż zachowanie osób doznających przemocy może być niezrozumiałe i zniechęcające do pomagania. Dzięki stałemu podnoszeniu kompetencji zawodowych możliwe będzie prowadzenie adekwatnych oddziaływań i stosowanie odpowiednich form pracy z osobami uwikłanymi w przemoc.

Współpraca służb w ramach zespołów interdyscyplinarnych zakłada wspólne wypracowanie planu działania odnośnie występującej trudnej sytuacji w środowisku dotkniętym przemocą.

System monitorowania rodzin dotkniętych przemocą powinien przyczyniać się do zwiększenia poczucia bezpieczeństwa osób doznających przemocy oraz będących jej świadkami. Wymiana informacji w ramach systemu umożliwi zacieśnienie współpracy służb zaangażowanych w pracę na rzecz rodzin, co znacząco przyczyni się do wzrostu skuteczności podejmowanych działań, a także spadku zachowań przemocowych.

Ważnym elementem działań powinno być stałe, cykliczne upublicznianie informacji o instytucjach, placówkach, organizacjach pozarządowych lokalnych oraz ponadlokalnych działających na rzecz ofiar przemocy domowej. Dzięki temu osoby, które zechcą przerwać krąg przemocy, będą miały łatwiejszy dostęp do niezbędnych informacji i odpowiedniej pomocy.

Diagnoza problemu przemocy z uwzględnieniem obszarów nasilenia tego zjawiska na terenie powiatu przyczyni się do kierowania pomocy i koncentrowania oddziaływań na obszarach szczególnie dotkniętych przemocą domową.

Opis celu :

Utworzenie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie polegało będzie na planowej współpracy różnych instytucji, gdzie działalność każdej z nich będzie elementem szerszego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Istotnym działaniem w tym priorytecie będzie:

- diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie,
- przekazywanie i zbieranie informacji od poszczególnych osób i instytucji pomagających rodzinom będącym w kryzysie,
- tworzenie bazy danych dotyczących miejsc, osób, możliwości udzielania pomocy w środowisku lokalnym i ponadlokalnym.

Zadania:

1. Podnoszenie kompetencji zawodowych i umiejętności pracy z osobami doznającymi przemocy domowej poprzez kierowanie na szkolenia pracowników instytucji zaangażowanych w zapobieganie i przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.
2. Podnoszenie efektywności działań i współpracy instytucji oraz organizacji świadczących pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie poprzez organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń z zakresu rozpoznawania i przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ustalenie kompetencji poszczególnych instytucji, osób i organizacji pozarządowych.
3. Opracowanie standardów postępowania w zakresie podejmowanych działań i kompetencji poszczególnych instytucji, osób i organizacji pozarządowych działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
4. Zbieranie i analiza informacji dotyczących występowania aktów przemocy poprzez sporządzanie statystyk określających wielkość zjawiska.
5. Udostępnianie informacji.
6. Tworzenie, aktualizowanie i udostępnianie informacji nt. możliwości uzyskania pomocy i wsparcia w sytuacji doświadczania przemocy domowej w środowisku lokalnym oraz ponadlokalnym.

Spodziewane efekty:

Usprawnienie sposobu postępowania wobec przemocy domowej.

Podniesienie jakości pracy gminnych zespołów interdyscyplinarnych.

Zwiększenie dostępności do informacji o instytucjach, placówkach i innych podmiotach działających na rzecz osób doświadczających przemocy.

Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań w związku z przepływem informacji o środowiskach dotkniętych przemocą domową.

Podmioty uczestniczące: jednostki samorządu powiatowego, gminnego, policja, ośrodki pomocy społecznej, komisje ds. rozwiązywania problemów alkoholowych,

organizacje pozarządowe, sąd, prokuratura, placówki ochrony zdrowia, placówki oświatowe, kościoły, związki wyznaniowe.

Źródła finansowania: samorząd powiatu i samorządy gmin oraz ich jednostki organizacyjne, fundusze unijne, budżet państwa.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

1. Liczba zorganizowanych szkoleń i narad
2. Liczba uczestników przeszkolonych
3. Liczba współpracujących ze sobą instytucji, organizacji pozarządowych, kościołów i związków wyznaniowych,
4. Ilość sporządzonych statystyk, analiz na temat zjawiska przemocy domowej,
5. Liczba sporządzonych Niebieskich Kart,
6. Liczba stworzonych baz danych o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia w sytuacji doświadczania przemocy domowej w środowisku lokalnym oraz ponadlokalnym.

7. Zadania i wskaźniki realizacji Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Powiecie Braniewskim

CEL GŁÓWNY			
<i>Ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie i skutków stosowania przemocy w powiecie braniewskim</i>			
CEL OPERACYJNY 1			
<i>Edukacja społeczna, podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej oraz promocja postaw społecznych oraz działań wolnych od przemocy.</i>			
Zadania programu	Realizatorzy	Planowany termin realizacji zadania	Wskaźniki programu
1. Przygotowanie i realizacja kampanii edukacyjnych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 2. Opracowanie i upowszechnienie materiałów informacyjno-edukacyjnych (ulotek, artykułów) na temat zapobiegania oraz reagowania	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, ośrodki pomocy społecznej, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, placówki oświatowe,	Zadania o charakterze ciągłym	Liczba osób objętych działaniami edukacyjnymi. Liczba wydanych informatorów oraz rozdysponowanych ulotek. Liczba odwiedzin strony internetowej

<p>na przemoc w rodzinie oraz jej negatywnych skutków.</p> <p>3. Organizowanie spotkań mających na celu zwrócenie uwagi dzieci i młodzieży na problem przemocy.</p> <p>4. Rozwijanie poradnictwa rodzinnego i edukacji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.</p> <p>5. Współpraca z mediami, promowanie wypracowanych i skutecznych rozwiązań w zakresie zapobiegania i zwalczania przemocy.</p>	<p>Punkt Interwencji Kryzysowej,</p> <p>Gminne i Miejskie Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,</p> <p>zespoły interdyscyplinarne,</p> <p>Prokuratura Rejonowa,</p> <p>Sąd Rejonowy, (kuratorzy zawodowi),</p> <p>Komenda Powiatowa Policji ,</p> <p>placówki służby zdrowia,</p> <p>świetlice środowiskowe,</p> <p>media,</p> <p>organizacje pozarządowe</p>		<p>z informacjami o możliwości uzyskania pomocy w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.</p> <p>Liczba przeprowadzonych kampanii na rzecz przeciwdziałania przemocy oraz pozytywnego wizerunku rodziny.</p> <p>Liczba osób zaangażowanych w realizację kampanii.</p> <p>Liczba udzielonych porad</p> <p>Liczba przeprowadzonych spotkań z dziećmi i młodzieżą.</p> <p>Liczba opublikowanych artykułów.</p>
<p>CEL OPERACYJNY 2</p>			
<p><i>Rozszerzenie oferty form pomocy i wsparcie dla osób uwikłanych w przemoc. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy domowej.</i></p>			
<p>Zadania programu</p>	<p>Realizatorzy</p>	<p>Planowany termin realizacji zadania</p>	<p>Wskaźniki programu</p>
<p>1. Utrzymanie punktu interwencji kryzysowej wraz z miejscami hotelowymi przez Zgromadzenie Zakonne Sióstr św. Katarzyny Braniewie i dofinansowywanie tej działalności ze środków powiatu.</p> <p>2. Udzielanie wsparcia psychologicznego, prawnego, socjalnego ofiarom przemocy domowej.</p>	<p>Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie</p> <p>Komenda Powiatowa Policji</p> <p>Terenowe ośrodki pomocy społecznej</p> <p>Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna</p>	<p>Zadanie o charakterze ciągłym</p>	<p>Liczba osób biorących udział w spotkaniach.</p> <p>Liczba organizowanych spotkań, porad.</p> <p>Liczba szkoleń i liczba pracowników przeszkolonych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.</p>

3. Tworzenie i rozwijanie programów pomocowych dla ofiar i świadków przemocy domowej.	placówki oświatowe Punkt Interwencji Kryzysowej		Liczba osób korzystających z bezpłatnego poradnictwa prawnego, psychologicznego.
4. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy domowej, w tym zapewnienie schronienia i pomocy materialnej oraz poradnictwo specjalistyczne ofiarom przemocy.	Gminne i Miejskie Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zespoły interdyscyplinarne,		Liczba sprawców przemocy objętych programem korekcyjno-edukacyjnym.
5. Łagodzenie następstw zjawiska przemocy w rodzinie poprzez organizowanie grup wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie w połączeniu ze współzależnieniem.	Prokuratura Rejonowa, Sąd Rejonowy, (kuratorzy zawodowi)		Liczba osób korzystających z grup wsparcia. Liczba osób którym udzielono schronienia, wsparcia.
6. Realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie.	Przychodnia Terapii Uzależnień placówki służby zdrowia		Liczba utworzonych grup wsparcia i liczba uczestników w grupach wsparcia.
CEL OPERACYJNY 3			
<i>Utworzenie powiatowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie tak aby pomoc udzielana rodzinom doznającym przemocy była i skuteczna</i>			
Zadania programu	Realizatorzy	Planowany termin realizacji zadania	Wskaźniki programu
1. Podnoszenie kompetencji zawodowych i umiejętności pracy z osobami doznającymi przemocy domowej poprzez kierowanie na szkolenia pracowników instytucji zaangażowanych w zapobieganie i przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.	-Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie; -ośrodki pomocy społecznej -Komenda Powiatowa Policji; -Ośrodek Interwencji Kryzysowej;	Zadanie o charakterze ciągłym	Liczba zorganizowanych szkoleń i porad, Liczba uczestników przeszkolonych. Liczba współpracujących ze sobą instytucji, organizacji rozządowych, kościołów i związków wyznaniowych.
2. Podnoszenie efektywności działań i współpracy instytucji oraz organizacji świadczących pomoc osobom doznającym	-Gminne i Miejskie Komisje Rozwiązywania Problemów		Ilość sporządzonych

<p>przemocy w rodzinie poprzez organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń z zakresu rozpoznawania i przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ustalenie kompetencji poszczególnych instytucji, osób i organizacji pozarządowych.</p> <p>3. Opracowanie standardów postępowania w zakresie podejmowanych działań i kompetencji poszczególnych instytucji, osób i organizacji pozarządowych działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.</p> <p>4. Zbieranie i analiza informacji dotyczących występowania aktów przemocy poprzez sporządzanie statystyk określających wielkość zjawiska</p> <p>5. Tworzenie, aktualizowanie i udostępnianie informacji nt. możliwości uzyskania pomocy i wsparcia w sytuacji doświadczania przemocy domowej w środowisku lokalnym oraz ponadlokalnym.</p>	<p>Alkoholowych;</p> <p>-Zespoły Interdyscyplinarne</p> <p>-Przychodnia Terapii Uzależnień i Współzależnień</p> <p>Pedagogzy szkolni</p> <p>Sąd rejonowy w Braniewie (kuratorzy zawodowi)</p>		<p>statystyk, analiz na temat zjawiska przemocy domowej.</p> <p>Liczba sporządzonych Niebieskich Kart.</p> <p>Liczba stworzonych baz danych o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia w sytuacji doświadczania przemocy domowej w środowisku lokalnym oraz ponadlokalnym.</p>
---	---	--	--

8. Czas realizacji programu

Zakłada się, że Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie realizowany w latach: 2012 – 2017.

9. Sposób realizacji programu

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie stanowi interdyscyplinarną strategię działań mających na celu ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie oraz skutków jej stosowania w powiecie braniewskim. Program będą realizować: jednostki samorządu powiatowego, instytucje oraz podmioty zobowiązane

do podejmowania działań w tym zakresie oraz organizacje pozarządowe, media, kościoły. Cele programu będą realizowane w formie pracy ciągłej. Zadania wynikające z Programu będą finansowane z wykorzystaniem wielu źródeł określonych w preliminarzu wydatków opracowanych na dany rok.

W założeniu Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w powiecie braniewskim na lata 2011 – 2017 ma stanowić interdyscyplinarną strategię działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy domowej realizowaną przez wszystkie instytucje i organizacje zobligowane do podejmowania działań w tym zakresie, zarówno na poziomie gmin jak i powiatu. Stąd realizatorami Programu będą:

Starostwo Powiatowe w Braniewie, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie, Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Braniewie, szkoły, policja, Sąd Rejonowy w Braniewie, Prokuratura Rejonowa w Braniewie, Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, instytucje pozarządowe, parafie, media lokalne. Wielofunkcyjny charakter programu oraz zbiór celów i zadań zaplanowanych na poziomie ogólnym, umożliwia dostosowanie podejmowanych działań do potrzeb naszego powiatu.

Działania będą miały charakter zarówno profilaktyczny (promowanie, propagowanie zachowań alternatywnych wobec przemocy, nowatorskich rozwiązań), edukacyjny (upowszechnianie wiedzy na temat przemocy i jej negatywnych skutków, kształtowanie właściwych postaw, w tym braku akceptacji dla przemocy), pomocowy (specjalistyczne poradnictwo, działania terapeutyczne, korekcyjno-edukacyjne, informowanie o możliwościach i miejscach uzyskania pomocy), wspierający (wsparcie merytoryczne i praktyczne służb pomocowych, wzmacnianie i aktywizowanie instytucji i organizacji, rozwój instytucjonalny, współpraca i wymiana doświadczeń).

10. Sprawozdawczość

Koordynatorem realizacji działań będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie. Sprawozdania roczne z realizacji programu do dnia 31 marca każdego roku Centrum przedłoży Radzie Powiatu.

11. Monitorowanie programu

Opracowany Powiatowy Program Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2017 ma charakter długofalowy. Monitorowanie programu odbywać się będzie na podstawie sporządzanej sprawozdawczości z wykonania zadań oraz analizy zbieranych informacji nt. realizacji działań ujętych w Programie. Program ma charakter otwarty i będzie podlegał ewaluacji w zależności od pojawiających się potrzeb. Monitorowanie i ocena realizacji dokonywana jest raz w roku przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Braniewie. Program jest dokumentem otwartym, który będzie poszerzony w zależności od potrzeb wynikających w danym roku. Jego opracowanie posłużyć ma bardziej skutecznej, efektywniejszej i pełniejszej realizacji działań na rzecz osób uwikłanych w przemoc w Powiecie Braniewskim.

12. Finansowanie programu

Zakłada się, że Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Braniewskim będzie finansowany w różnych formach, z wykorzystaniem wielu źródeł finansowania, wskazanych na poziomie ogólnym z uwagi na ramowy charakter programu oraz konieczność corocznego planowania szczegółowego harmonogramu realizacji zadań w danym roku. Program finansowany będzie ze środków Starostwa Powiatowego, samorządów gminnych, ze środków otrzymanych z budżetu Ministerstwa Polityki Społecznej, Wojewody Warmińsko - Mazurskiego, Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Źródłem finansowania będzie również budżet państwa, z którego pochodzą środki przeznaczone na realizację zadań powiatów z zakresu administracji rządowej. Uwzględnia się również rzeczowe wkłady własne instytucji i organizacji zaangażowanych w realizację programu oraz środki unijne poprzez aplikowanie o te środki w ramach sporządzanych projektów uwzględniających działania zwalczające przemoc w rodzinie oraz działania profilaktyczne eliminujące zjawisko przemocy w powiecie braniewskim.